



ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH

ASSOCIATION OF POLISH COUNTIES
(member of Council of European Municipalities and Regions)

Pałac Kultury i Nauki, XXVII piętro, 00-901 Warszawa 134,
Plac Defilad 1, skr. pocztowa 7, tel. (22) 656 63 34, fax. (22) 656 63 33

Adres do korespondencji: 33-300 Nowy Sącz 1, skr. pocztowa 119, tel. (18) 477 86 00,
fax. (18) 477 86 11, e-mail: biuro@powiatypolskie.pl, www.zpp.pl

PREZES ZARZĄDU

Ludwik Węgrzyn
POWIAT BOCHENSKI

WICEPREZESI ZARZĄDU

Robert Godek
POWIAT STRZYŻOWSKI

Janina Kwiecień
POWIAT KARTUSKI

Ewa Masny-Askanas
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI /woj. ŚLĄSKIE/

Zenon Rodzik
POWIAT OPOLSKI /woj. LUBELSKIE/

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI /woj. PODLASKIE/

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

Marek Tramś
POWIAT POLKOWICKI

CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Edmund Kaczmarek
POWIAT JĘDRZEJOWSKI

Franciszek Koszowski
POWIAT ŚWIECKI

Edmund Kotecki
POWIAT BRZEZIŃSKI

Józef Kozina
POWIAT GŁUBCZYCKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Tadeusz Kwiatkowski
POWIAT DĄBROWSKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Marek Pławiak
POWIAT NOWOSĄDECKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY
Józef Swaczyna

POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Marek Chciałowski
POWIAT GARWOLIŃSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Janusz Guzdek
POWIAT DZIERŻONIOWSKI

Józef Jodłowski
POWIAT RZESZOWSKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Szczepan Ołdakowski
POWIAT SUWAŃSKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/297/15

Warszawa, 1 lipca 2015 roku

Szanowny Pan

Lech CZAPLA

Szef Kancelarii Sejmu RP

W odpowiedzi na Pana pismo z 18 czerwca 2015 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o przedsiębiorstwie społecznym i wspieraniu ekonomii społecznej (RS-020-1359/15, druk sejmowy 3521, uprzejmie informuję, że Związek Powiatów Polskich, popierał i wielokrotnie jako organizacja włączał się w propagowanie ekonomii społecznej, pozytywnie ocenia podjęcie przez posłów inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do prawnego uregulowania zasad funkcjonowania przedsiębiorstw społecznych. Niestety, niektóre z rozwiązań zaproponowane przez projektodawców budzą wątpliwości.

- I. Art. 2 pkt 1 lit d i e oraz art. 4 ust. 1 pkt 1. Niezrozumiałe jest wyłączenie jednostek samorządu terytorialnego z grona podmiotów, które mogą prowadzić podmioty ekonomii społecznej oraz przedsiębiorstwa społeczne.
- II. Art. 4 ust. 2. Uwaga redakcyjna – zbędne wyróżnienie pkt 1.
- III. Art. 5 ust 1 pkt i – j. Uwaga redakcyjna – zbędne odwołanie do art. 2 pkt 5 i 6 tj. do definicji ustawowej powołanych w jednostce redakcyjnej pojęć.
- IV. Art. 9 pkt 1. Nie wiadomo kto ma wydawać zaświadczenie, o którym mowa w przepisie. Zwracamy również uwagę, że prowadzenie określonej działalności jest stanem faktycznym a nie stanem wynikającym z określonych rejestrów czy ewidencji. Zastosowanie powołanego przepisu o wydawaniu zaświadczeń będzie budziło wątpliwości np. w sytuacji w której z KRS będzie wynikało, że podmiot prowadzi działalność gospodarczą określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2, a faktycznie prowadził będzie również inny rodzaj działalności. Pytanie, czy nie lepszym rozwiązaniem było wprowadzenie w miejsce zaświadczenia, oświadczenia osób

uprawnionych do reprezentacji, składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej. Wątpliwości budzi również odwołanie się do art. 15 i 18 ustawy. Czy to oznacza, że przed uzyskaniem statusu przedsiębiorcy społecznego, zainteresowany podmiot będzie musiał spełniać wskazane w ustawie warunki np. w zakresie przeznaczania na określony cel dochodów z działalności gospodarczej?

- V. Art. 12 ust. 2. Przewidziana w przepisach kara jest zbyt niska i nie będzie pełniła żadnej funkcji prewencyjnej. Zwracamy uwagę, że niezgłoszenie zmiany danych może skutkować tym, że pomoc publiczna przewidziana w projekcie ustawy będzie kierowana do tego nie uprawnionego podmiotu. W praktyce może okazać się, że odzyskanie nienależnie pobranej pomocy w trybie art. 13 ustawy będzie bardzo utrudnione lub niemożliwie (np. w przypadku upadłości lub likwidacji przedsiębiorstwa).
- VI. Art. 14 w zw. z art. 5 ust. 1, art. 9 pkt 1 oraz art. 17. Redakcja powołanych przepisów budzi wątpliwości, co do tego czy art. 5 jest przepisem alternatywnym czy uzupełniającym względem regulacji o których mowa w art. 17.
- VII. Art. 15 ust. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo społeczne ma korzystać z pomocy publicznej, zasadnym jest by w składzie organu konsultacyjno-doradczego znaleźli się również przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego lub innych podmiotów publicznych.
- VIII. Art. 20. Powołany przepis obliguje do finansowania z Funduszu Pracy części wynagrodzenia osób z art. 5 ust. 1 pkt 1 zatrudnionych w przedsiębiorstwie społecznym oraz kosztów osobowych pracodawcy. Zwracamy uwagę, że po pierwsze w uzasadnieniu do projektu ustawy nie wskazano jak wprowadzenie proponowanej regulacji wpłynie ma możliwość realizacji przez powiaty innych zadań z Funduszu Pracy wynikających z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Tymczasem oczywistym jest, że dojdzie do zamrożenia części środków Funduszu Pracy na realizację nowego zadania. Po drugie z propozycji wynika, że refundacja/zaliczka może dotyczyć osób, które nie miały wcześniej statusu osób bezrobotnych. Może to prowadzić do oczywistych nadużyć np. celowego uprzedniego rozwiązywania umowy o pracę w celu otrzymania refundacji ze środków Funduszu Pracy. Po trzecie w projekcie nie przewidziano żadnych ograniczeń w zakresie korzystania przez przedsiębiorstwo społeczne z omawianego instrumentu. Oznacza to, że przedsiębiorca po okresie refundacji będzie mógł zwalniać pracowników i na ich miejsce zatrudniać nowych. Po czwarte w ust. 1 nie wskazano na żadne racjonalne ograniczenia co do wysokości refundacji. Oznacza to, że starosta ze środków Funduszu Pracy będzie teoretycznie zobowiązany do refundacji środków w granicach wynikających z art. 19 pkt 1 ustawy (3-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia). Jeżeli ustawodawca chce wprowadzić instrument wsparcia zatrudnienia w przedsiębiorstwach społecznych, powinien być on wprowadzony w sposób

przemyślany, który pozwoli osiągnąć cel przewidziany w ustawie i nie będzie prowadził do marnotrawienia środków publicznych.

- IX. Art. 21. Nie wiadomo z jakich środków ma być finansowane wskazane zadanie.
- X. Art. 46 pkt 1. W naszej ocenie bardziej zasadnym byłoby odwołanie się do przyjmowanych przez samorządy strategii rozwiązywania problemów społecznych, na podstawie ustawy o pomocy społecznej, a nie do programów rozwoju, które co do zasady mają służyć również innym celom, niż tylko rozwój sektora społecznego.
- XI. Art. 47. W ślad za nowymi zadaniami dla samorządu województwa nie idzie przeznaczenie środków finansowych na realizację nowego zadania publicznego. W uzasadnieniu do projektu ustawy w żaden sposób nie odniesiono się do skutków finansowych wejścia w życie ustawy dla jednostek samorządu terytorialnego.

Z wyrazami szacunku

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich


Ludwik Węgrzyn

Do wiadomości:

Poseł Sławomir Piechota – przewodniczący Komisja Polityki Społecznej i Rodziny